

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

שלח לך אנשים. בשם הה"ק מקאצק זצ"ל, שלח לך אנשים שיק אוועק דאס מענטשליכקייט [שישלחו מכם "אנושיות"] והבן: ספר שיח שרפי קודש

או יבואר, שלח לך וכו' ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל. וכבר צווחו על תיבת לך. ונראה, כי עיקר כוונת הבורא ברוך הוא לשלוח אנשים יראים ושלמים אשר כל מגמתם עבודת הבורא ברוך הוא, ולא חס ושלום לתור את ארץ ישראל גשמיותה של ארץ, רק צוה הבורא ברוך הוא למשה רבינו ע"ה לשלוח עבדי השם מקודם, שיעשו רשימה שמה בעבודה, דהיינו בתורה ובתפלה, להמשיך חיות ושפע מהארץ עליונה לארץ תחתונה, בכדי שהארץ בעצמו יתאוה שיבואו בני אברהם יצחק ויעקב.

וזהו 'שלח', לשון המשכה, מגזרת 'ותשלח את אמתה' (שמות ב', ה') כמאמר חכמינו ז"ל, דהיינו שימשיכו מהם אנושותם, שיבואו למדריגת משה רבינו ע"ה. וזהו 'שלח לך אנשים', שימשיכו את אנושותם דהיינו התפשטות הגשמיות, עד שיבואו לך, דהיינו מדריגת שלח. היינו שיבואו לארץ כנען לא לתור אותה בגשמיותה חס ושלום, רק מיד כשיבואו שמה יעמדו על התורה ועל העבודה, וזהו 'יתורו', מגזרת תורה. והעיקר, כשישראל עוסקים בתורה ובמצוות יש להם חלק בארץ ישראל, מלבד ירושת אבותיהם (עי' ב"ב קיט, א'), כי יש להם חלק מהתפעלות שלהם, דהיינו מהתורה ומהמצוות. וזהו 'אשר אני נותן' לשון הוה, היינו כשישראל עוסקים בתורה ובמצוות אני 'נותן' תמיד ארץ הקודש לבני ישראל. אבל לא כן עצת הכסילים, הם סברו ששלח משה רבינו ע"ה לתור ארץ ישראל בגשמיותה. וזהו שהתפלל משה רבינו ע"ה 'קה יושיעך מעצת מרגלים' (סוטה ל"ד, ב'),

פרקי אבות - פרק ג'

הסתכל בשלשה דברים כו' מאין באת כו' מאין באת המפרשים ז"ל למה כפל הדברים והל"ל מעיקרא מאין באת מטיפה כו'. ונוכל לומר שכפל הענין הוא להורות על שני הדרכים שצריך האדם לכוללם יחד. התחזקות ושפלות. לפעמים צריך האדם להסתכל בג' דברים אלו דרך התחזקות. ולפעמים צריך להסתכל בג' דברים אלו דרך שפלות. ומעיקרא נקט דרך התחזקות מאין באת היינו מבחי' אי"ן מקור נשמת ישראל שאין לשאר האומות אחיזה בזה. שנשמת ישראל הוא חלק אלק ממעל. ולאן אתה הולך שבכל עובדא ומילולא ורעותא דלבא מוסיף והולך וחייב לומר בשבילי נברא העולם. ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני ממ"ה הקב"ה. הוא בהתחזקות הגדול המובטח לישראל. וכדאי' גבי דהע"ה מלפניך משפטי יצא וגו' אמר דוד אל תמסרני לא למלאך ולא לשרף כו' רק מלפניך משפטי יצא כי עיניך תחזינה משרים: והדר נקט במשנה דרך שפלות הסתכל בג' דברים מאין באת מטיפה סרוחה כו'. כי באמת צריך האדם להיות שוקל כל דרכיו בשני הדרכים הנ"ל. וכמאמר אאמר"ר זצוקלה"ה אז איך בין ב' לייטיג בין איך ששה עשר לייטיג. וכשאני ששה עשר לייטיג אזי אני ב' לייטיג. וזהו וירא מנוחה כי טוב ויט שכמו לסבול שצריך לכלול שני הדרכים יחד ט"ב ולסבו"ל. והבן .

עוד נוכל לומר מאין באת מבחי' אי"ן כנ"ל. ובסיבת דבר זה לא תוכל להיות בבחי' עומד בשני רגעים בשוה ומוכרח אתה להיות בבחי' הולך תמיד. שכל העולמות מתנהגין ע"י האדם ובכל רגע הוא הולך ועושה. ולכן מוכרח אתה לעשות חשבון תמיד לאן אתה הולך. פי' לאיזה צד אתה ההולך. ולראות שיהיה ההליכה לצד הקדושה והטהרה: ספר בית אהרן

דהיינו שלא תהיה עמהם בעצה להיות מרגלים בגשמיות, רק שהעיקר 'יתורו' מגזרת תורה: ספר קדושת לוי פרשת שלח

ויעלו בנגב ויבוא עד חברון. פירש רש"י שכלב הלך ונשתטח על קברי אבות עיין שם, ובדורות האחרונים, כשלומדים דברי שום תנא וחכם מדברי הקדמונים, שהדבר ההוא הוא חיות ומוחין שלו, והאדם הלומד ומדבר דבריו, מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדיבורים, ונקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ולכן מחיה אותו, שמכניס החיות בהדברים, שלכן אמרו (יבמות צ"א א) שפתותיו דובבות בקבר, ואפשר לומר כי זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי דיבורי הצדיק שם הוא קבור וטמון החיות שלו כאמור, וזה הלומד, בהכנסו עם החיות ומוחין שלו לתוך החיות ומוחין של הצדיק שטמן בדבריו, נקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ושפתותיו דובבות בקבר, כנודע זה מדברי הבעל שם טוב נשמתו בגנזי מרומים, ונקרא בחינה זו השתטחות על קברי הצדיקים שהן דבריהם שלומד ומזכיר היום הלומד ולכן מחיה מוחין של אותו הצדיק, והבן: (מאור עינים בריש ליקוטי מסכת שבת): ספר בעל שם טוב פרשת שלח אות א'

וכן היינו בעיניהם פירש רש"י שאמרו אנשים יש בכרמים כנמלים, ובמדרש איתא מי אמר להם שלא היו בעיניהם כמלאכים. מיהו לשון הכתוב וכן היינו משמע שאמת כך הי', [*עיין שפ"א כאן שנת תר"מ] רק נראה הפירוש שלפי שהיינו בעינינו כחגבים לכן כן היינו בעיניהם, וזהו שאמר המדרש שאם היו מאמינים בה' היו באמת בעיניהם כמלאכים רק על ידי חסרון אמונה נשפלו גם בעיניהם: שפת אמת ליקוטים - פרשת שלח

על התורה ועל העבודה

ברכת הפרידה אחר חג השבועות ובתוך כך אמר אליו די וויסט מען וועט באלד בלאזען שופר והבן: ספר שיח שרפי קודש - שבועות

פרשת קרח בארץ ישראל

מה שאין כן קרח שלא היה כוונתו לנקודת המרכז רק לבקשת כבוד, ונתרחק מאחדות הפשוט, ולזה היה נראית לו שרוצה התקרבות ודביקות, ובאמת היה מרוחק מאד. ואפשר שזה כוונת רש"י ז"ל (במדבר ט"ז, ז) עינו הטעתו (תנחומא קרח ה') היינו כח הראיה שהיא מבחינת התרחקות היתה מטעתו, שנראה לו שהוא קרוב: ספר דברי חיים על התורה

כללים נוראים מרבו הקודש איש האלקי מוהר"ר **דוב בער** ממעזריטש זללה"ה אשר נמצאו כתובים בסוף הכתב יד הזה: [המשך] **כ"ו:**

סייג לחכמה שתיקה (אבות פ"ג מ"ג) כשאדם בשתיקה יכול לדבק עצמו בעולם המחשבה. מי שהוא אדם חכם בראה מאוד, ומחשבתו תמיד איך לעבוד השי"ת, אדם זה הוא שלום בכל מעשיו ויכול לאכול דברים טובים ושאר תענוגים, ומכל מקום יכול לסגף עצמו בהם, וכן לראות בכל מקום שירצה, ולא להסתכל חוץ לד' אמות, דהיינו לראות תמיד בשם בן ד' שיש באותו דבר בסוד (תהלים ט"ז, ח') שויתי ה' לנגדי תמיד, וכמו שאמרו רז"ל (שם פ"ד מ"כ) אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו, וזהו הוא הסוד דעיקר כל דבר שבעולם הוא הרוחניות שבו הבא מהשי"ת שנותן בו טעם ומקיימו. וכן בדיבור כנ"ל, יכול לדבר בשאר דברים ולהיות דבוק בהשי"ת, וכן בעבודת התפלה יכול לעבוד השי"ת שלא יהא עבודתו נראה בפני בני אדם כלל שלא יעשה שום תנועה באיברים, רק בפנים ונשמתו יהיה בוער בלבו אהבת השי"ת, ויצעק בלחש מחמת התלהבות גדול בענין שיהיה עבודתו בפנים יותר משתהיה עבודתו נראה באיברים: ספר חיים וחסד - מהרה"ק ר' חיים חייקא מהמדורא, תלמיד המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע

הענין של אמירת הודו הנזכר שם הארבעה הצריכים להודות דייקא במנחה בכניסת שבת והוא מיוסד מהבעל שם טוב זצ"ל. כי ידוע שכל הקלוקלים שבעולם נתהוו מחטא הראשון והשורש שבהם הוא השאור שבעיסה ושיעבוד מלכויות והנה כשנכנס קדושת שבת נעשה תיקון על הפגמים האלו. ועל זה אומרים המזמור הודו לה' לתת הודאה ושבח לה' יתברך שבשעה זו נעשה גאולה ותיקון על הענינים האלה וזה אשר גאלם מיד צר הוא היצר הרע שאור שבעיסה כמו שנאמר (במדבר י', ט) וכי תבואו למלחמה על הצר הצורר אתכם היינו היצר הרע המיצר ללב ישראל כידוע. ומארצות קיבצם מרמז על שיעבוד מלכויות. ועל שני ענינים אלו נעשה גאולה בשבת קודש.

ואחר זה נזכרו בפרטות בהדי הני הצריכים להודות תעו במדבר וגו' היינו הולכי מדברות ומרמז על הנפשות שנפגמו על ידי השאור שבעיסה המכניס עצלות בלב להיות הולך בטל מדברי תורה והם כל השבוע כמדבר שם. רעבים גם צמאים נפשם בהם תתענף שנים כל זה הם רעבים וצמאים ונפשם שוקקה להקדושה רק שאין לו במה להחיות נפשו מסיבת העצלות מדברי תורה. ובהגיע קדושת שבת יודו לה' חסדו כי השביעי נפש שוקקה נעשה לו שביעה להצמאון ונפש רעבה מלא טוב ואין טוב אלא תורה. יושבי חושך וצלמות הוא יושבי בית האסורים שהם נגד שיעבוד וכו' בכלל שהוא אסור בידי שיעבוד אחר וכמו כן בפרטות בנפש כל מיני צער ודוחק מסיבת עול פרנסה כל ימי השבוע וכדומה שאר דברים המכניס שכחות בנפש שלא יוכל לזכות עצמו בקדושה וכשכא שבת יודו לה' חסדו כי שבר דלתות נחושת שנעשה התרה וגאולה מכל המניעות גם על זה. ואחרי זה נפרטו גם כן שני הענינים האלו בפועל היינו חולה שנתרפא כידוע שכמו שיש חולאים בגוף כמו כן יש חולאים בנפש והיינו גם כן מסיבת שאור שבעיסה עד שכל אוכל היינו דברי תורה שהוא אוכל להנפש תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות עד שמגיעים חס ושלום למדריגה התחתונה שרשעים בחייהם קרוים מתים. וכשכא שבת ילח דברו היינו קדושת שבת שנאמר בו (ישעיה נ"ח, ג) ודבר דבר וירפאם וימלט משחיתותם נעשה המלטה גם מהשחתה התחתונה. ואחרי זה נאמר יורדי הים שהוא על שיעבוד מלכויות בפועל כמו שנאמר (ישעיה ל"ז, ב) הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון וכמו שנאמר (תהלים ס"ה, ח) משיבח שאון ימים שאון גליהם והמון לאומים. כי כל החסרונות והפגמים שנמצא בהאומות שישראל תחת ממשלתם נדבק גם בנפשות ישראל ובקדושת שבת נשקטו גליהם ובשוא גליו אתה תשבחם: ר' צדוק הכהן מלובלין - פרי צדיק במדבר פרשת שלח אות ד'

ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם. שמעתי בשם הרה"ק ר' דוד זצ"ל מקאצק שחטא המרגלים הי' בזה שאמרו וכן היינו בעיניהם כי למה להם לדעת איך הם נחשבים בעיני זולתם ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

ועתה יגדל נא. איתא בגמרא (שבת פ"ט א') מצא משה להקב"ה שהיה קושר כתרים לאותיות. אמר לו משה אין שלום בעיך, אמר לו כלום יש עבד שנותן שלום לרבו. אמר לו אף על פי כן היה לך לעזרני, מיד אמר ועתה יגדל נא כח אדניי וגו'. ומקודם נבאר רמז מאמר חז"ל שאמרו (סנהדרין ע"א א') פיזור נאה לרשעים וכינוס נאה לצדיקים, והוא על פי מה שכתב האר"י ז"ל בעולמות העגולים שאין עגול נוגע בחבירו ושם היה השבירה עד שניתקן בעולם היושר עיין שם. ופירוש הענין והמשל, שהשכל של העגולים פירוש כמי שסובב את עצמו ומתעגל ונפרד מקונו ונדמה לו שברצון עצמו ינהיג את עצמו, וזה שמתנשא לומר אני אמלוך וזה היה השבירה רחמנא ליצלן, וכן הרשעים כל אחד מתנשא בלבו אני אמלוך ולכן הם בעלמא דפרודא ואינם יכולים להתחבר כמו העיגולים כמו שנראה בחוש כי לא יכלו לשבת יחדיו ולהם נאה הפיזור. מה שאין כן הצדיקים, הגם שכל אחד עובד בוראו בסגנון אחר, מכל מקום כולם מכוונים לדבר אחד לאביהם שבשמים והם מתקבצים ומתאספים אחד לאחד כאיש אחד בלב אחד, שכל אחד מקטין את עצמו ומהדר העבודה לה' יתברך שנותן בו כח ושכל לעובדו, ולכן לא יתגאה על חבירו והם בעולם היושר ומתיחדים זה עם זה: ספר עבודת ישראל

השפעות דסוף חודש סיון

אצל הר"ר בונים מפרשיסחא זי"ע
פ"א בא איש א' מחסידי לקחת

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZUK@PROTONMAIL.COM
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #933

לע"נ זקיני ר' מנשה בן הרה"ג ר' שבת ע"ה גראבלאווסקי
נלב"ע כ"ה סיון תשל"ב תנצב"ה - מנו"כ בהר הזיתים ירושלים תובב"א
הוציא יקר מזולל, העמיד תורה ומצות לצעירי ישראל בארה"ב, ורבים השיב מעון
בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קודמים - עשוי גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HaAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689